

ETF UK

POSUDEK VEDOUCÍHO NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI RENATY LAŇKOVÉ

Etikoterapie v pojetí Vladimíra Vogeltanze

červenec 2007

Psychosomatický přístup k obtížím, se kterými se u klientely setkává pomáhající pracovník, se postupně stává vlastním různým psychoterapeutickým přístupům, nicméně u lékařů bývá stále spíše raritou. Etikoterapii představil jako svůj přístup k léčbě pacientů Ctibor Bezděk v meziválečném období a jeho myšlenky, které se své reedice dočkaly až v devadesátých letech, ovlivnily a ovlivňují řadu lékařů a psychoterapeutů dodnes (viz např. rodinní terapeuti V. Chvála a L. Trapková).

Autorka ve své práci představuje etikoterapii v kontextu obecného psychosomatického přístupu, seznamuje čtenáře s životem a dílem C. Bezděka, ale především se věnuje jeho výslovnému současnému následovníkovi V. Vogeltanzovi. Porovnává profesní dráhu obou lékařů, popisuje změny, které přinesl odklon od některých původních Bezděkových myšlenek, charakterizuje současnou etikoterapii, jak o ní píše V. Vogeltanz, a seznamuje také s tím, co znamená etikoterapie v dnešní praxi.

V textu je patrné osobní nasazení a invence autorky, které rozhodně stojí za ocenění, i když místy mohou vyvolávat nesouhlas či polemiku. (Např. hodnocení, že etikoterapie se z pohledu jejích dnešních přívrženců posunula vpřed, když narozdíl od Bezděka již nehovoří o Bohu jako zdroji Pravdy a uzdravení. Nebyl to třeba spíš pohyb stranou?...) Ve vysvětlení etikoterapeutického přístupu byla autorka omezená tím, že k tomuto směru se hlásí a o něm publikuje právě jen V. Vogeltanz, nicméně spektrum literatury rozšířila o publikace z oblasti psychologie zdraví a psychosomatiky. S různými autory studentka polemizuje a porovnává je. Praktickou aplikaci etikoterapeutického přístupu přibližuje využitím svých vlastních četných zkušeností z účasti na seminářích a soustředěních. V závěrečné části práce např. referuje o seminářích pořádaných pro zdravotníky a dozvídáme se tak o jejich nejčastějších stížnostech a stescích, týkajících se zdravotnického a pojišťovacího systému či vztahů s klienty a s nadřízenými.

Problematická je práce s literárními zdroji. Opakovaně v textu narážíme na citaci z děl, která nejsou uvedena v seznamu literatury, a tudíž jsou bez plného odkazu. Např. Chromý, Honzák a kol. 2005 na str. 10, Balint 1999 na str. 30, Bezděk 2000 v kapitole 4.2.

Z formálního hlediska jsou v práci drobné chyby, jako např. užití zkratky v nadpisu kapitoly 6 či několik gramatických chyb, které však nemají zásadní vliv na úroveň textu.

Celkově tato práce odpovídá požadavkům, a proto ji **doporučuji k obhajobě**. Navrhuji hodnocení **B – velmi dobře**.

U obhajoby by se studentka mohla vyjádřit k následujícím otázkám:

- a) Když Vogeltanz píše, že rolí etikoterapeuta je pomoci objevovat a napravovat chybné postoje a pokřivené náboženské přesvědčení (str. 28), kde je jeho měřítko správnosti a etiky a co je jemu pravdou, když se Boha-Pravdy, jehož jako měřítko užíval Bezděk, vzdal?
- b) Uvádíte, že etikoterapeuticky orientované kardioložky nemohou ve své pracovní náplni tyto zásady praktikovat – zkuste promyslet, jak by to šlo, resp. které principy by naopak uplatňovat mohly i ve stávajících podmínkách.

Mgr. Anna Klimešová